

Η ΛΕΙΨΥΔΡΙΑ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ (του Τάσου Σαραντή)

✘ Οι οικονομίες σε μεγάλα τμήματα του πλανήτη είναι πιθανό να συρρικνωθούν δραματικά έως τα μέσα του αιώνα, καθώς θα αυξηθεί η σπανιότητα του γλυκού νερού, εξαιτίας της κλιματικής αλλαγής, αναφέρεται σε νέα έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας. Η λειψυδρία, που επιδεινώνεται από την αλλαγή του κλίματος, θα μπορούσε να κοστίσει σε ορισμένες περιοχές έως και το 6% του ΑΕΠ τους, να προκαλέσει ραγδαίες αυξήσεις των τιμών των τροφίμων, να αποτελέσει κίνητρο για μετανάστευση και να πυροδοτήσει συγκρούσεις, σύμφωνα με την έκθεση.

Επιπλέον, οι συνδυαζόμενες επιπτώσεις από την αύξηση των πληθυσμών, την πιθανή αύξηση των εισοδημάτων και την επέκταση των πόλεων θα έχουν αποτέλεσμα την αύξηση της ζήτησης για νερό, την ίδια στιγμή που η προσφορά του θα γίνεται πιο ασταθής και αβέβαιη.

Η Μέση Ανατολή θα μπορούσε να πληγεί περισσότερο, με το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν της να πέφτει κατά 14% έως το 2050, αν δεν ληφθούν μέτρα για μια σημαντική αναδιανομή του νερού.

Σε αυτά τα μέτρα περιλαμβάνονται επενδύσεις σε τεχνολογίες όπως η αφαλάτωση και η ανακύκλωση νερού, επισημαίνεται.

Ακραία φαινόμενα

Η υπερθέρμανση του πλανήτη μπορεί να προκαλέσει ακραίες πλημμύρες και ξηρασίες και μπορεί να σημαίνει ότι χιονοπτώσεις θα αντικατασταθούν από βροχές με υψηλότερα ποσοστά εξάτμισης, αναφέρουν οι επιστήμονες.

Επίσης, μπορεί να μειώσει τις χιονοπτώσεις στους ορεινούς όγκους που παρέχουν το νερό, ενώ η άνοδος της στάθμης της

θάλασσας μπορεί να οδηγήσει στη μόλυνση των υπόγειων υδάτων από το αλμυρό νερό.

Οι ελλείψεις του γλυκού νερού θα είναι δυνατό να έχουν μεγάλο τίμημα σε διάφορους τομείς, από τη γεωργία μέχρι την ενέργεια, ανέφερε η Παγκόσμια Τράπεζα.

Η έκθεση προειδοποιεί επίσης ότι η μειωμένη διαθεσιμότητα του γλυκού νερού και ο ανταγωνισμός από άλλες χρήσεις -όπως η ενέργεια και η γεωργία- θα μπορούσαν να μειώσουν τη διαθεσιμότητα του νερού στις πόλεις περίπου κατά δύο τρίτα μέχρι το 2050, σε σύγκριση με τα επίπεδα του 2015.

Ωστόσο, η λειψυδρία δεν θα έχει τον ίδιο αντίκτυπο σε όλο τον κόσμο και οι οικονομίες της Δυτικής Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής πιθανότατα θα γλιτώσουν, σύμφωνα με την Παγκόσμια Τράπεζα.

Ομως, αναπτυσσόμενες οικονομίες, όπως της Κίνας και της Ινδίας, θα μπορούσαν να χτυπηθούν σκληρά, σύμφωνα με την έκθεση.

Στη ζώνη του Σαχέλ, τη στεπική λωρίδα γης που εκτείνεται σε ολόκληρη την Αφρική νότια της Σαχάρας, το ΑΕΠ θα μπορούσε κάλλιστα να «βουτήξει» περίπου κατά 11% εξαιτίας της λειψυδρίας, ανέφερε η Παγκόσμια Τράπεζα.

Μια παρόμοια επίπτωση θα γίνει αισθητή στην Κεντρική Ασία.

Σε ό,τι αφορά τους κινδύνους ανά περιοχή, η υψηλή εξάρτηση από τη γεωργία, τα προϊόντα της οποίας προορίζονται για αυτοκατανάλωση, καθιστά την υποσαχάρια Αφρική μια από τις πιο ευάλωτες περιοχές στον πλανήτη.

Πρόκειται για μη αρδευόμενες καλλιέργειες που βασίζονται στη βροχή και συνεισφέρουν σχεδόν στο ένα τέταρτο του ΑΕΠ απασχολώντας περίπου το 70% του πληθυσμού.

Οι μεγάλες συγκεντρώσεις πληθυσμών στις ακτές και σε πολλά μικρά νησιά στην Ανατολική Ασία και τον Ειρηνικό καθιστούν

αυτή την περιοχή μια από τις πιο εκτεθειμένες στις συνδεόμενες με το νερό κλιματικές κρίσεις.

Στην Ανατολική Ευρώπη και την Κεντρική Ασία οι κακοσχεδιασμένες υποδομές αφήνουν αυτές τις περιοχές ανέτοιμες να χειριστούν τους αυξανόμενους κινδύνους από τις πλημμύρες, την ερημοποίηση και τις αλλαγές στη ροή των μεγάλων ποταμών.

Στη Λατινική Αμερική και την Καραϊβική η αύξηση της θερμοκρασίας θα επηρεάσει δραματικά τα οικοσυστήματα, ειδικά το τροπικό δάσος του Αμαζονίου, απειλώντας την επιβίωση όσων εξαρτώνται από αυτό το οικοσύστημα.

Η Μέση Ανατολή και η Βόρεια Αφρική, οι ήδη ξηρότερες περιοχές του κόσμου, θα ζήσουν υπό συνθήκες μειωμένης διαθεσιμότητας νερού και υψηλές θερμοκρασίες.

Η εξάρτηση από την απαιτητική σε νερό αρδευόμενη γεωργία προκαλεί ανησυχία σε ό,τι αφορά την περαιτέρω ξηρασία και την αύξηση της ζήτησης νερού.

Στη Νότια Ασία η μεγάλη συμβολή της αρδευόμενης γεωργίας στην παραγωγή τροφίμων και στις αγροτικές οικονομίες κάνει αυτή την περιοχή εξαιρετικά ευάλωτη σε προβλεπόμενες αλλαγές στην απορροή των μεγάλων ποταμών.

Ετσι, γίνεται αντιληπτό ότι, αν δεν αναληφθούν απαραίτητες δράσεις σύντομα, το νερό θα γίνει σπάνιο σε περιοχές όπου σήμερα είναι άφθονο, όπως η Κεντρική Αφρική και η Ανατολική Ασία.

Και η σπανιότητά του θα επιδεινωθεί σε μεγάλο βαθμό σε περιοχές όπου οι δυνατότητες για την προμήθεια νερού είναι ήδη ανεπαρκείς, όπως η Μέση Ανατολή και το Σαχέλ της Αφρικής.

Ηδη μεγάλο το πρόβλημα

Κι όλα αυτά αναμένεται να συμβούν όταν ήδη αυτή τη στιγμή περίπου το ένα τέταρτο του παγκόσμιου πληθυσμού, ή περίπου 1,6 δισ. άνθρωποι, ζει σε χώρες όπου το νερό είναι ήδη σπάνιο, σύμφωνα με την Παγκόσμια Τράπεζα.

Βέβαια, το ενδιαφέρον της Παγκόσμιας Τράπεζας για την προβλεπόμενη λειψυδρία δεν είναι τυχαίο και είναι χαρακτηριστική η δήλωση του Ρίτσαρντ Δαμάνια, επικεφαλής οικονομολόγου στην Παγκόσμια Τράπεζα και επικεφαλής συγγραφέα της έκθεσης, έπειτα από τη δημοσιοποίησή της: «Το νερό είναι φυσικά στο κέντρο της ζωής, αλλά είναι επίσης στο επίκεντρο της οικονομικής δραστηριότητας».

Ας μην ξεχνάμε ότι η Παγκόσμια Τράπεζα είναι αυτή που, σε συνεργασία με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, επιβάλλει προγράμματα ιδιωτικοποίησης του νερού σε πολλές χώρες σε ολόκληρο τον πλανήτη, ως προϋπόθεση για την ανανέωση των δανείων προς τις κυβερνήσεις που τα χρειάζονται.

Με αυτόν τον εκβιασμό αναγκάζει πολλές χώρες να εμπορευματοποιούν τους υδάτινους πόρους τους, παραδίδοντάς τους σε ιδιώτες, στην πράξη μη αναγνωρίζοντας ότι η πρόσβαση στο νερό είναι ένα ανθρώπινο δικαίωμα και ότι η παροχή του αποτελεί βασική δημόσια υπηρεσία.

Πηγή/φωτογραφίες: [Η Εφημερίδα των Συντακτών, efsyn.gr](http://www.efsyn.gr)